

РЕШЕНИЕ

№ 239

гр. Варна, 20.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стоян К. Попов

Членове: Асен Вл. Попов
Яна Панева

при участието на секретаря Катя К. Апостолова
в присъствието на прокурора М. Вл. Т.
като разглежда докладваното от Стоян К. Попов Частно наказателно дело № 20233100201226 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 16 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни решения и решения за пробация с оглед упражняване на надзор върху пробационните мерки и алтернативните санкции /ЗПИИСРРПОУНПМАС/.

Образувано е въз основа на постъпило удостоверение по чл. 6 от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. за прилагане принципа на взаимно признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции и заверено копие на съдебен акт – Наказателна присъда от 02.02.2023 г. от Съд Тимиш – Наказателно отделение - Румъния, по дело № 5436/30/2022 г., влязло в сила на 22.03.2023 г., спрямо българския гражданин С. В. Г., с ЕГН *****.

В съдебно заседание, представителят на Окръжна прокуратура - Варна изразява становище за наличие на визираните в закона основания за признаване и изпълнение на съдебния акт на Република Румъния. Пледира се за налагане на пробационна мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК.

Осъденото лице С. Г. редовно призован, се явява лично. Дава съгласие за изпълнение и моли за налагане на пробационна мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 1 от НК.

Предвид материалите по делото и становищата на страните, изразени в съдебно заседание, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Постановената спрямо осъденото лице С. Г. наказателна присъда, издадена в държава членка на ЕС - Република Румъния е изпратена за признаване и изпълнение в Окръжен съд Варна.

От служебно изисканата справка за постоянен и настоящ адрес на осъденото лице С. Г. установено безспорно, че местоживеенето на същият е в ****, на постоянен адрес ***, което и определя ОС Варна като родово и местно компетентен съд, съгласно чл. 8 от

ЗПИИСРРПОУНПМАС.

От съдържанието на изготвеното по образец Удостоверение по чл. 6 ЗПИИСРРПОУНПМАС се установява следното:

Наказателна присъда от 02.02.2023 г. от Съд Тимиш – Наказателно отделение - Румъния, по дело № 5436/30/2022 г., влязло в сила на 22.03.2023 г., българският гражданин С. Г. е бил признат за виновен в това, че на 22.11.2022 г. в гр. Дента Румъния в съучастие с Р. В. незаконно въвел в Румъния и в последствие транспортирал на румънска територия група 10 души с афро-азиатски черти.

Така посоченото от фактическа страна поведение на българския гражданин е квалифицирано като престъпление по наказателния закон на Румъния, а именно: трафик на мигранти по смисъла на чл. 48, ал. 1, вр. чл. 263, ал.1, 2, б. а от НК на Румъния.

За извършеното престъпление, на българския гражданин С. Г. му е наложено наказание – 2 години и 2 месеца лишаване от свобода. Било постановено отлагане изпълнението на присъдата под надзор, с изпитателен срок от 3 години, като по време на срока на надзор осъденото лице е задължено да спазва следните надзорни мерки:

а/ да се явява пред Пробационната служба към Съд Тимиш на датите посочени от нея; б/ да приема посещенията на пробационен служител, определен за надзора му; в/ да уведомява предварително за смяна на жилището и за всяко пътуване, което превишава пет дни, както и за връщането си; г/ да уведомява за промяна на работното си място; д/ да предоставя информация и документи, които да позволят контрола върху средствата за издръжка; е/ да посещава една или повече програми за социална реинтеграция;

При извършената проверка по същество съдът установи, че са налице условията за признаване и изпълнение по чл. 14 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни решения и решения за пробация, с оглед упражняване на надзор върху пробационните мерки и алтернативните санкции /ЗПИИСРРПОУНПМАС/.

Съдебният акт, изпратен за признаване и изпълнение се отнася за престъпление „трафик на мигранти“. Това деяние съставлява престъпление и по законодателството на Р. България, което съгласно фактическото му описание в чуждия съдебен акт, изцяло покрива признаците на предвидено и по българското законодателство престъпление – по чл. 281 от НК. Тоест, първото условие за признаване и изпълнение по чл. 14, ал. 1 от ЗПИИСРРПОУНПМАС е налице.

Следва да се посочи също, че изпратената за признаване и постановяване изпълнението и присъда, несъмнено съставлява Решение по смисъла на чл. 3, т. 5 от ЗПИИСРРПОУНПМАС, тъй като е „окончателен съдебен акт, с който и се налагат пробационни мерки“, а наложените по изпратената за признаване и постановяване за изпълнение присъда мерки, попадат изцяло в обхвата на посочените в чл. 4 от ЗПИИСРРПОУНПМАС.

Осъденият Г. има местоживее на територията на Република България и се явява в съдебното заседание, тоест се е върнал и е изпълнено кумулативното изискване по чл. 14, ал. 3 от ЗПИИСРРПОУНПМАС за признаване на изпратената присъда. Не са налице, на следващо място основания за отказ по чл. 15, ал. 1, т. 1 – т. 9 от ЗПИИСРРПОУНПМАС.

Представеното удостоверение по чл. 6 от ЗПИИСРРПОУНПМАС е пълно и е налице съответствие между него и съдебният акт – процесната наказателна присъда.

Не е налице хипотезата на чл. 14, ал. 4 от посочения закон, поради което е безпредметно обсъждането и, тъй като се касае за лице, което има местоживее и се намира на територията на Република България - същият посочи, че живее в ***, където живее и семейството му.

Както се посочи, съдебният акт е постановен във връзка с деяние, което съгласно описаните му признаци съставлява престъпление и по българското законодателство – по чл. 281 от НК.

Изпълнението на определеното със съдебния акт наказание не е погасено по давност съгласно българското законодателство, тъй като съгласно влизането на присъдата в сила - 22.03.2022 г. към момента на постъпване на искането в РБ не е изтекъл предвидения в НК давностен срок за погасяване изпълнението на наказанието.

Не са налице и отрицателните предпоставки за признаване, свързани с гарантирането на процесуалните права на осъденото лице, тоест не са налице основания за отказ по чл. 15, ал. 1, т. 10 от ЗПИИСРРПОУНВПМАС. Видно от описанието на процедурата и редът за постановяване на присъдата в приложеното Удостоверение по чл. 6 от закона, осъденото лице Г. се е явил лично на съдебното заседание, не е поискало повторно разглеждане или обжалване в законовия срок.

Не са налице и отрицателните предпоставки за признаване по чл. 15, ал. 1, т. 12 и т. 13 от ЗПИИСРРПОУНВПМАС, свързани с продължителността на пробационните мерки и местоизвършване на престъплението, тъй като видно от описанието на инкриминираното действие, същото е извършено изцяло на територията на издаващата държава и определената обща продължителност на надзорните пробационни мерки, не е по-малка от 6 месеца.

Не са налице и основания за отлагане признаването на съдебния акт, по чл. 16, ал. 5 от ЗПИИСРРПОУАС, тъй като както се отбеляза Удостоверението по чл. 6 от Рамковото решение е пълно, съответства на съдебния акт и е преведено на български език.

Предвид изложеното, налице са основанията за признаване на изпратеното наказателно решение на държава - членка на ЕС и следва да бъде постановено неговото изпълнение, като се определи, включително и чрез адаптиране, съдържанието на пробационните мерки.

Съдът намира обаче, че по естеството си наложените пробационни мерки в установения изпитателен срок, за който е отложено изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода не съставляват наказанието „пробация“ по смисъла на чл. 37, ал. 1, т. 2 от НК, а са наложени в хипотеза, съответна на предвидената в чл. 67, ал. 3 от НК. Така определената пробационна мярка по съдържанието си не съставлява наказание пробация, а е съпътстваща мярка за контрол и възпитателно действие което обуславя и извода на настоящият съд за дължимо адаптиране - не на всички пробационни мерки, наложени в срока на надзор, а само на една от тях в съответствие с приложимото национално законодателство - чл. 67, ал. 3 от НК, който допуска постановяване в изпитателния срок само на една от предвидените в чл. 42а, ал. 2, т. 1 - 4 от НК пробационни мерки. Посоченото предопределя и правомощието на настоящият съд при изпълнение на задължението му за адаптиране, съобразно чл. 5, ал. 1 от закона да определи само една от наложените пробационни мерки.

Надзорната мярка, изразена в задължението на осъденото лице да се явява пред пробационната служба към Съд Тимиш, съответства на пробационната мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 2 от НК – Задължителни периодични срещи с пробационен служител.

По тези съображения, съдът намери за основателно искането и прие, че следва да бъде призната изпратената от Съд Тимиш – Румъния наказателна присъда по см. на чл. 3, т. 1, б. "б" от ЗПИИСРРПОУАС за една от пробационните мерки - и да бъде постановено нейното изпълнение чрез адаптиране на съдържанието на мярката по чл. 42а, ал. 2, т. 2 от НК- задължителни периодични срещи с пробационен служител, считано от влизане в сила на наказателна Наказателна присъда по дело № 5436/30/2022 г., влязло в сила на 22.03.2023 г. Тази мярка следва да действа съгласно нормата на чл. 67, ал. 3 от НК в рамките на изпитателния срок посочен в присъдата на Съд Тимиш – Румъния , а именно 3 /три/ години.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 16, ал. 7, т. 1 от ЗПИИСРРПОУНВПМАС съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Наказателна присъда от 02.02.2023 г. на Съд Тимиш – Наказателно отделение - РРумъния, по дело № 5436/30/2022 г., влязло в сила на 22.03.2023 г., като определя чрез адаптиране съдържанието на наложените мерки в тригодишния срок за надзор, за който е било отложено изпълнението на наложеното на българския гражданин С. В. Г., с ЕГН *****, наказание лишаване от свобода в размер на ДВЕ ГОДИНИ и ДВА МЕСЕЦА, КАТО МУ ОПРЕДЕЛЯ пробационната мярка: Задължителни периодични срещи с пробационен служител в срока на надзор от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на наказателната присъда в сила - 22.03.2023 година.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд – Варна в петдневен срок от днес.

След влизане в сила на решението, на основание чл. 16, ал. 8 от ЗПИИСРРПОУАС следва да бъде информиран компетентния орган на издаващата държава – Съд Тимиш – Наказателно отделение - Румъния, както и Министерството на правосъдието на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____